

24 GRZ 01

Uitspraak van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars inzake een geschil met betrekking tot het Convenant Regres Zorg- en Aansprakelijkheidsverzekeraars

Partijen

Partij A, zorgverzekeraar van X, fietser

en

Partij B, WAM-verzekeraar van de auto, bestuurd door Y, automobilist.

Feitelijke gegevens

Op 15 september 2022 omstreeks 13:56 uur was een fietser betrokken bij een verkeersongeval op de Achterstraat te Lienden, gemeente Buren. De fietser reed op de Achterstraat richting de Vogelenzangseweg. De Achterstraat is een eenbaansweg binnen de bebouwde kom naast landbouwgronden waar een maximumsnelheid geldt van 30 km/uur. Een auto bestuurd door de verzekerde van partij B, haalde de fietser in. De fietser slingerde en is ten val is gekomen. Ten gevolge van de val heeft de fietser letsel opgelopen. Ten tijde van het ongeval was sprake van droge weersomstandigheden en er was daglicht.

Deze foto is afkomstig van Google Maps

Stellingname van partijen

Partij B stelt zich op het standpunt dat beide partijen een verkeersfout hebben gemaakt. Omdat volgens partij B de fietser ook een verkeersfout heeft gemaakt is partij B bereid op grond van het convenant 45% van de vordering van partij A te voldoen. Partij B stelt dat de auto volgens de bestuurder met 20 km/u voorbij reed en dat de fietser tegen de achterzijde van de auto is gevallen. Daarnaast stelt partij B dat de fietser slingerde, onvoldoende rechts heeft gehouden en zelfstandig tegen het rechterachterportier van het voertuig is gevallen. De auto was de fietser bijna volledig gepasseerd.

De automobilist heeft volgens partij B aangegeven uiterst links te hebben gereden waardoor er nog voldoende ruimte was voor de fietser. Voordat de automobilist de fietser ging passeren heeft hij geclaxonneerd om de fietser te waarschuwen. Hierdoor is volgens partij B voldoende geanticipeerd op eventuele fouten van anderen. Partij B stelt zich op het standpunt dat er sprake is van een geringe fout

van haar verzekerde en dat niet van een automobilist verwacht kan worden dat hij enkele kilometers achter een fietser blijft rijden.

Partij A stelt dat de bestuurder van de auto een verwijt valt te maken en dat de fietser geen verkeersfout heeft gemaakt. Volgens partij A kon de fietser, gelet op de smalle weg, niet verder rechts houden dan hij al deed. Partij A is van mening dat het ongeval is ontstaan doordat de automobilist de fietser passeerde terwijl daar onvoldoende ruimte voor was. De automobilist heeft verklaard dat hij claxonnerde en de fietser vervolgens zag slingeren. Daarna heeft de automobilist de fietser ingehaald. Volgens partij A is goed voor te stellen dat de fietser is geschrokken van het claxonneren of inhalen en is uitgeweken, waardoor hij ten val is gekomen. Onduidelijk is met welke snelheid is gereden. Partij A betoogt dat op grond van de wetsgeschiedenis van art. 185 WVV blijkt dat fysiek contact tussen een motorvoertuig en een fietser niet nodig is om aansprakelijkheid te erkennen. Er dient volgens partij A aangetoond te worden dat er sprake is van betrokkenheid van het voertuig waardoor het ongeval heeft plaatsgevonden. Partij A stelt dat de automobilist beter had moeten anticiperen op de verkeerssituatie en het manoeuvreren van de fietser. Omdat inhalen niet veilig mogelijk was vanwege onvoldoende ruimte op de weg, had de automobilist achter de fietser moeten blijven rijden totdat er een mogelijkheid was om veilig te kunnen inhalen. Partij A stelt dat partij B conform het convenant gehouden is om 100% van de vordering van partij A te voldoen.

Overwegingen van de commissie

De commissie verklaart zich ontvankelijk het geschil in behandeling te nemen.

De commissie overweegt dat rekening moet worden gehouden met zwakke verkeersdeelnemers en de overige feiten en omstandigheden zoals de weginrichting. Het betreft een weg naast landbouwgronden met inritten danwel uitwijkmogelijkheden voor bijvoorbeeld landbouwvoertuigen. De commissie merkt op dat claxonneren alleen in gevaarlijke situaties is geoorloofd, waarvan in de onderhavige situatie geen sprake was. Vast staat dat de automobilist de fietser na het claxonneren heeft zien slingeren.

Het is niet relevant of er contact is geweest tussen de automobilist en de fietser. Een aanrijding of botsing is immers geen verplicht element voor de toepasselijkheid van artikel 185 WVV.

De commissie stelt vast dat op basis van de feiten en omstandigheden, waaronder het wegbeeld en het gedrag van de fietser, de automobilist zijn gedrag had moeten aanpassen. De automobilist had, vanwege de beperkte ruimte op de weg, kunnen inhalen op een plek waar meer ruimte was of achter de fietser moeten blijven rijden. De commissie is van oordeel dat de val van de fietser heeft plaatsgevonden door toedoen of althans gedrag van de automobilist. Er staat niet vast dat de fietser een zelfstandige verkeersfout heeft gemaakt. De bewijslast daarvan ligt bij de verzekeraar van de auto. Partij B is hierin niet geslaagd.

Bindend advies

De commissie is van oordeel dat het ongeval is te wijten aan de fout van uitsluitend de automobilist en partij B daarom gehouden is om 100% van de vordering van partij A te voldoen.

Aldus beslist op 13 mei 2024 door prof. mr. J.G.J. Rinkes, mr. drs. N.J.E.G. Cremers en mr. L. van den Eshof, leden van de Geschillencommissie Regresaanspraken Zorgverzekeraars, in tegenwoordigheid van mr. A. Hogenesch, secretaris.

prof. mr. J.G.J. Rinkes
voorzitter

mr. A. Hogenesch
secretaris